

[Skytte.]

munernes egne penge — jeg understreger udtrykkelig, at det er kommunernes egne penge, det må det være — af udligningsfonden udbetales et større tilskud til dækning af sygehusudgifterne, og jeg mener også, at der er penge nok i denne fond; det kan da i hvert fald ikke bestrides, at forhøjelsen af udskrivningsprocenten fra 85 til 100 betyder en væsentlig større udskrivning, en udskrivning, som måske oven i købet bliver større, end man regner med, da indtægterne jo er steget ganske betydeligt i det sidste år.

Så kommer dertil noget for os meget væsentligt, og det er, at efter min og mit partis mening vil forslaget gennemførelse betyde en mere ligelig og rimelig fordeling af udgiftsstigningen, ikke mindst for amternes vedkommende, end tidligere. I amterne har man det ensidige udskrivningsgrundlag, at man udelukkende udskriver på fast ejendom, og jeg må tilstå, at jeg har vanskeligt ved at finde nogen begrundelse for, at stigningerne i amternes sygehusudgifter alene skal bæres af ejere af fast ejendom. Jeg ved, at man i mange amter overvejer at skride til endog betydelige forhøjelser af sygehustaksterne for derigennem at få dækning for den stigning, der finder sted. Nu skal jeg ikke nægte, at det i visse tilfælde måske kan være også saglig begrundet, men det betyder i hvert fald en overvæltning af sygehusudgifterne på sygekassemedlemmerne, som jeg ikke kan se er rimelig, i hvert fald ikke i den udstrækning, man praktiserer det mange steder, og jeg ville langt, langt foretrække, at man lod udligningsfonden dække udgiftsstigningen, således at det skete på et mere retfærdigt grundlag, idet jeg betragter skatteudskrivningen til den fælleskommunale udligningsfond som en — skal vi sige — forholdsvis retfærdig beskatning.

Jeg vil gerne i anledning af ministerens forespørgsel, om det var meningen, at det skulle gælde med det samme, sige, at det var meningen, at det skulle gælde med det samme, men forslaget er jo ikke noget ultimatum, selvfølgelig ikke, det er noget, der kan forhandles om. Det er et forhandlingsgrundlag, der er fremsat, og jeg håber at vinde større gehør hos de følgende ordførere for partierne, end jeg syntes at kunne vinde hos den højtærede minister, og jeg håber, at det trods ministerens lidt kølige udtalelse skal lykkes at nå til et resultat til gavn for by og amt, til lettelse af de meget store sygehusudgifter, de har i dag.

Smørum: Man kan ikke være uenig med ordføreren for forslagsstillerne i de betragtninger, han har anført ved forslagetets fremsættelse her i salen, at de meget stærke stigninger i sygehusudgifterne, der har fundet sted særlig i de senere år, virker i høj grad tyngende både på amts- og bykommunale budgetter, og at i det hele taget sygehusvæsenets udgifter er blevet et alvorligt økonomisk problem for disse kommuner.

Jeg tror også, at ordføreren for forslagsstillerne så absolut har ret i, at selv med de forhøjelser, vi gennemførte i 1949, er det en kendsgerning, vi ikke kan komme udenom, at i et par år har by- og amtskommuner fået en procentvis mindre dækning i det tilskud, de har fået fra udligningsfonden, selv efter at disse forhøjelser fandt sted i 1949. Nu hævder den højtærede indenrigs- og boligminister, at med de tilskud til ambulatorier, der er stillet i udsigt, og den forøgelse af tilskuddet, der vil ske derved, at den nye folketælling lægges til grund, skulle man nå op på så nogenlunde den samme tilskudsprocent. Hvis det er rigtigt, synes jeg ikke, der er meget sagligt grundlag for at fremsætte dette lovforslag nu. Jeg synes, der er grund til at se lidt nærmere på disse beregninger i et udvalg, for hvis den højtærede indenrigsminister har ret i disse betragtninger, falder det saglige grundlag for netop at kræve et yderligere tilskud fra udligningsfonden tildels bort. Det er klart, at når disse store udgiftsstigninger har fundet sted, må der skaffes dækning, og det kan ske på forskellig måde; man kan forhøje skatteudskrivningen i de pågældende kommuner, amtskommuner eller bykommuner, eller, som ordføreren for forslagsstillerne (Skytte) var inde på, forhøje indlæggelsestaksterne på sygehusene. Det blev også nævnt, at man måske blev nødt til at spekulere på, om det ikke var muligt på visse områder at finde frem til besparelser. Endelig er der den udvej, som dette lovforslag giver anvisning på, at få et større tilskud fra udligningsfonden. Denne sidste udvej er unægtelig den nemmeste. Men det er ikke altid sikkert, at den nemmeste udvej er den rigtigste, og jeg er noget i tvivl om, at man her har fundet den rigtige udvej. Jeg er nemlig tilbøjelig til at give den højtærede indenrigs- og boligminister ret i den betragtning, at selvom man har forhøjet udskrivningen til den fælleskommunale udligningsfond til 100 pct., er det ikke sikkert, at udligningsfondens indtægter vil kunne holde trit med udgifterne. Og hvis denne betragtning er rigtig, kan det ikke nytte noget, at man stadigvæk